

РЕШЕНИЕ

№ 13449

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разглежда дело номер **12893** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], кв. М. ливади –запад, [улица], вх. В, ет. 1, ап. 6, чрез адв. И. Д. срещу решение № ПО-123 от 11.12.20224 г. на директора на ТД на НАП – С., с което: 1./ е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-03-4920 от 04.12.2024 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издаден от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] и 2./ е оставена без разглеждане, като недопустима жалба с вх. № 53-03-4921 от 04.12.2024 г. подадена срещу заповедно съобщение с изх. № С240022-119-0041835 от 19.11.2024 г. издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа се, че както решението, така и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/, са незаконосъобразни, необосновани и издаден при съществено нарушение на процесуалните правила. Поддържа се, че при спряно ревизионно производство, какъвто бил процесния случай органите по приходите, респ. публичните изпълнители не могат да извършват каквито и да е било процесуални действия, включително и да правят искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, респ. публичните изпълнители да налагат такива. Пзовава се на практика на различни административни съдилища в страната, както и на ВАС. Изложени са доводи за липса на мотиви относно необходимостта от обезпечителна нужда. Твърди се, че

незаконосъобразно директорът се е произнесъл с едно решение, като е разгледал както заедно издаден индивидуален административен акт и действия на публичния изпълнител, които се обжалват по различен правен ред - първите по реда на [чл. 197 от ДОПК](#), а вторите по реда на чл. 268 от кодекса, поради което и териториалния директор дължи произнасяне с отделно решение по всяка една от тях. Поради гореизложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение и на потвърдения с него акт и действия на публичния изпълнител. Не претендира заплащането на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. Д., оспорва жалбата. Намира, че оспорения акт е законосъобразен, като препраща към мотивите на обжалвания акт. Претендира разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221524001035-020-001/ 26.02.2024 г., връчена на 06.03.2024 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221524001035-020-002/05.06.2024 г., е образувано ревизионно производство на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК], за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.08.2023 г. до 31.12.2023 г.

Ревизионното производство е спряно със Заповед за спиране на производство № Р-22221524001035-023-001/05.08.2024 г., връчена на дружеството още на същия ден, като срокът на спирането му е до 05.11.2024 г.

Съгласно Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221524001035-039-001/11.03.2024 г., издадено от С. А. Д. - главен инспектор по приходите, ръководител екип в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., предполагаемият размер на задълженията на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, е определен на сума в размер на 1 381 360,00 лв., в това число главница 1 286 841,00 лв. и лихва 94 519,00 лв., изчислена към 11.03.2024 г. В обстоятелствената част на искането били изложени мотиви за предварителното обезпечаване, както следва: дейността на дружеството е СМР и продажба на стоки. „Алегро 2000 София“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит по фактури за услуги от доставчици, които не притежават кадрови и технически потенциал за извършване на услугите. Посочено е, че ще се установят задължения по ЗДДС, произтичащи от непризнат данъчен кредит. В резултат на искането за предварително обезпечение, издадено от ревизиращия орган в хода на ревизията, за обезпечаване на задълженията в предполагаем общо размер на 1 381 360,00 лв., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0000827/12.03.2024 г., като обезпечителната нужда е мотивирана с извършени справки в информационните системи на НАП, ТР и И. от които се установявало, че размерът на активите, които дружеството притежава са в значително по-малък размер от задълженията, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение в предполагаем размер. Няма данни дружеството да притежава недвижими имоти. Няма данни дружеството да притежава дружествени дялове в други търговски дружества. Дружеството притежавало 3 бр. МПС. Имало данни дружеството да притежава банкова сметка. При извършена проверка в ИС на НАП е било установено, че ревизираното дружество има публични задължения в големи размери по ИД

№231366181/2023 г. при публичен изпълнител.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. №С240022-003-0013575/12.03.2024 г., връчено на „УниКредит Булбанк“ АД на 14.03.2024 г. чрез активиране на електронна препратка, видно от приложено по преписката удостоверение за електронно връчване. С Определение № 10009/26.06.2024 г., по адм. дело № 6024/2024 г. на АССГ наложената с Постановление № С240022-023-0000827/12.03.2024 г. обезпечителна мярка заповед върху банкова сметка по е продължена до приключване на ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22221524001035-020-001/26.02.2024 г. с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството.

На 15.11.2024 г. публичният изпълнител е издал Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-00003399/19.11.2024 г., с което е наложен заповед върху вземане от трето задължено лице 32 средно училище с изучаване на чужди езици "С. К. О." Училище, ЕИК по БУЛСТАТ/ЕИК по ЗТР:[ЕИК], по Признание от третото лице пред публичен изпълнител, Уведомление с №[ЕИК] от 15.11.2024 г. по повод предстоящо плащане по Номер на ППД:[ЕГН] с дата на ППД: 14.11.2024 г., за сумата от 634,32 лв.

На основание чл. 202, ал. 2 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. № С240022-119-0041835/19.11.2024 г., връчено на дружеството на 02.12.2024 г. и на третото лице-длъжник 32 СУИЧЕ на 26.11.2024 г.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-00003399/19.11.2024 г. е обжалвано по административен ред с жалба с вх. № 53-03-4920/ 04.12.2024 г., а срещу заповедното съобщение е подадена жалба с вх. №53-03-4921/ 04.12.2024 г., като с решение № ПО-123 от 11.12.2024 г., директора на ТД на НАП – С., е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-03-4920 от 04.12.2024 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издаден от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] и на следващо място е оставена без разглеждане, като недопустима жалбата с вх. № 53-03-4921 от 04.12.2024 г. подадена срещу заповедно съобщение с изх. № С240022-119-0041835 от 19.11.2024 г. издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по

чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящия административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожността им.

По материалната му законосъобразност на акта:

Съгласно [чл. 121, ал. 2 от ДОПК](#), предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197 от ДОПК](#). На основание [чл. 197, ал. 2 от ДОПК](#), предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#) съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки.

Съгласно [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#) съдът отменя обезпечителната мярка, ако: 1) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) не съществува изпълнително основание; или 3) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5 от ДОПК](#).

Първото отменително основание в случая не е налице, тъй като нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения заповест за вземанията му от посочената банка.

Второто отменително основание в случая не е приложимо, тъй като обезпечителните мерки са предварителни по [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#) за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя.

Съгласно [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#), в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следователно тази разпоредбата урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки, като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по [чл. 121, ал. 3 от ДОПК](#) той има правомощието да наложи обезпечение. Използваният в [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#) термин "може" сочи възможност, която при осъществяване следва да е обоснована с целта на мерките в съответствие с фактите и обстоятелствата по случая. Пак в тази насока следва да се

отбележи, че съгласно [чл. 195, ал. 2 от ДОПК](#), обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Или, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване с условията по [чл. 121, ал. 3 от ДОПК](#) същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

Видно от атакуваното постановление, същото съдържа обстоятелствата, мотивирали публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Налице е мотивирано искане на органа по приходите. На основание [чл. 195, ал. 4 от ДОПК](#) длъжникът не се уведомява за искането от органа по приходите обезпечение, поради което и екземпляр от същото не му е предоставен предварително. Искането за предварително обезпечаване на ръководителя на ревизиращия екип не се предоставя на ревизираното лице за запознаване и не е приложение, т. е. неразделна част от издаденото постановление, тъй като то има изненадващ ефект и цели именно предотвратяване извършването на действия и сделки с цел оцеляване на бюджета и затрудняване на събирането на бъдещите публични вземания.

Основателно е обаче възражението на жалбоподателя, че спирането на ревизионното производство изключва извършването на всякакви действия спрямо дружеството, като такива могат да се извършват след възобновяването му. В тази връзка следва да се отбележи, че предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно-осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в [глава 15 от ДОПК](#). Този извод се налага и от буквалното тълкуване на [чл. 121 от ДОПК](#), който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията - т. е. като част от нея.

В случая няма спор, че Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#), с изх. С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], е издадено в периода на спряна ревизия, за което по делото е приложена Заповед № Р-22221524001035-023-002 от 19.11.2024 г. Също така, искането на приходния орган е отправено на същата дата на издаване на заповедта за спиране на ревизията – 19.11.2024 г. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че спирането на ревизията по реда на [чл. 34 от ДОПК](#) означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания за налагане на предварително обезпечение, както е сторено в настоящия случай, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на [чл. 35 от ДОПК](#) ревизията се възобновява след като отпаднат основанията за спирането. В действителност в разпоредбата на [чл. 35 от ДОПК](#) не е конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този логичен и обоснован извод. Освен това съгласно [чл. 55, ал. 2 от АПК](#), приложим по силата на [§ 2 от ДР на ДОПК](#), възобновяването започва от това действие, при което е било спряно и по този начин още веднъж се затвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, което правило в процесния случай не е спазено. Налага се изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие.

При тази законова регламентация се налага изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие. / В този см. Р. № 963 от 08.05.2018 г. по адм. д. № 1497/2017 г. на XXVI състав на Административен съд – Варна; Р. № 842 от 18.06.2020 г. по адм. д. № 329/2020 г. на Административен съд – Благоевград; Р. № 956 от 25.04.2019 г. по адм.д. № 179/2019 г. на VI състав на Административен съд – Пловдив; Р. № 1003

от 15.07.2021 г. по адм. д. № 761/2021 г. на XIV състав на Административен съд – Варна; Р. № 5692 от 19.9.2014 г. по адм. д. № 4728/2014 г. на Административен съд – София/.

Поради гореизложените съображения, решението, в частта, в която е оставена без уважение жалбата с вх. № 53-03-4920/ 04.12.2024 на дружеството против постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде отменено, като незаконосъобразно, като е дължима отмяна и на така издадените Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП С..

Неоснователна е жалбата на дружеството срещу решението на директора на ТД на НАП – С., в частта, в която е оставена без разглеждане, като недопустима жалбата с вх. № 53-03-4921 от 04.12.2024 г. подадена срещу запорно съобщение с изх. № С240022-119-0041835 от 19.11.2024 г. издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

Следва да се отбележи, че горепосоченото запорно съобщение не представлява акт, с който се засягат права и законни интереси или се вменяват задължения на длъжника, с оглед на което същите не подлежат на самостоятелно обжалване пред по-горестоящия административен орган. След като в случая обаче публичният изпълнител незаконосъобразно е издал оспорените в настоящото производство постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки при спряна ревизия, то същият не е дължал и изпращане на запорни съобщения до третите лица, в случая 32 СУИЧЕ.

Поради изложеното решението в тази му част е правилно и законосъобразно, а жалбата в тази и част, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноски имат и двете страни в процеса. Доказана е по основание претенцията на ответника за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 Олв. - минимума по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Жалбоподателят не претендира разноски и такива не следва да му се присъждат, съразмерно уважената част от жалбата.

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-123 от 11.12.20224 г. на директора на ТД на НАП – С., в частта, с която е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-03-4920 от 04.12.2024 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ/ № С240022-023-00003399 от 19.11.2024 г., издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], кв. М. ливади –запад, [улица], вх. В, ет. 1, ап. 6, чрез адв. И. Д. срещу решение № ПО-123 от 11.12.20224 г. на директора на ТД на НАП – С., в частта му, с която е оставена без разглеждане, като недопустима жалба с вх. № 53-03-4921 от 04.12.2024 г. подадена срещу запорно съобщение с изх. № С240022-119-0041835 от 19.11.2024 г. издадено от М. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на ТД на НАП- С., сумата 100 лв. /сто лева/, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ия:

съд